SPORTURI TEHNICO-APLICATIVE

Radioclubul Școlii generale nr. 175

UN NOU INDICATIV ÎN ETER – YO3KWF

Cu aproape doi ani în urmă, scriam în ziar despre activitatea deosebit de rodnică desfășurată de cercul de radiotelegrafie de la Școala generală nr. 175 din Capitală. Între timp, copiii despre care vorbeam atunci au crescut, mulți au terminat școala generală și învață la alte școli, la licee. Dragostea pentru radiotelegrafie nu i-a părăsit, ba se poate spune că a crescut și mai mult, s-a maturizat odată cu vîrsta, cum este cazul juniorului **Alexandru Hera** — dublu campion republican la recepție-viteză și transmitere-viteză, ori al **Janetei Manea** — de asemenea triplă campioană republicană la juniori mari. Deși s-au răspîndit care încotro, au zburat — cum se spune — ca puii din cuib, locul de adunare al foștilor cursanți a rămas tot școala nr. 175, unde radioamatorul **Vasile Căpraru** (Y03AAJ), conducătorul cercului, i-a inițiat în tainele vorbirii și scrierii cu puncte și linii.

„Copiii învățaseră și cunoșteau telegrafia, cunoșteau regulile de trafic, prefixe, coduri etc. — ne spunea tovarășul Căpraru. **Dar aceste cunoștințe nu și le puteau valorifica doar în cadrul competițiilor la care participau. Era necesară o activitate mai complexă și permanentă și — de ce n-am spune-o — și mai atractivă. Acest lucru numai în cadrul unui radioclub se putea face".**

Așa a apărut și a prins rădăcini ideea înființării unui radioclub școlar. Începutul nu a fost ușor. Era nevoie în primul rînd de o stație de emisie-recepție, iar instructorul nu a ezitat să-și aducă propria sa stație, de-acasă. Conducerea școlii — director **Victor Surdeanu** — le-a pus la dispoziție o sală încăpătoare. Sprijin au primit și de la unele întreprinderi din apropierea școlii. Treptat, sala s-a transformat, a căpătat aspectul unui veritabil radioclub. Elevii radioamatori dispun acum, pe lîngă stația colectivă de emisie-recepție — Y03KWF —, de trei radioreceptoare de trafic, de două magnetofoane pentru antrenamentul avansaților, de generatoare de ton, de manipulatoare electronice, piese și materiale etc. Ceea ce-ți atrage atenția cînd intri în sala frumos mobilată și pavoazată cu diplome și hărți, cu un panou mare plin de QSL-uri (cărți de confirmare), care acoperă aproape un perete întreg, este ordinea care domnește aici. De la 15 septembrie 1977 — dată la care în eter s-a auzit pentru prima dată: **„Apel general, aici Y03KWF, radio-clubul de la Școala generală 175 din București!"** — au fost stabilite peste 2 000 de legături bilaterale cu radioamatori de pe toate continentele. Iată cîteva exemple: ZL3PT — Noua Zeelandă, CO5GV — Cuba, JR1DTN — Japonia, KL7GGL — Alaska, VK2EO — Australia, VEZYU — Canada, VUZTS — India și alte și alte indicative, care reprezintă tot atîția prieteni cîștigați — pe toate meridianele și paralelele globului — de către tinerii radioamatori.

Vasile Căpraru, care este și operatorul principal al stației de club, este ajutat în munca sa de tinerii radioamatori **Mircea Brînzan** (Y03BBK) și **Constantin Grigorescu** (Y03GR). În curînd numărul ajutoarelor sale va spori, deoarece patru din foștii săi cursanți — **Alexandru Bumbeș, Adrian Udrescu, Gabriel Ionescu** și **Codruț Florescu** — s-au prezentat recent la comisia de examinare pentru obținerea certificatelor de radioamatori de emisie și au reușit.

Bineînțeles, pe lîngă activitatea de trafic, de pregătire și antrenament a avansaților, la radioclub funcționează și cursurile de formare pentru începători. Și, astfel, aproape în toate zilele săptămînii, uneori de dimineață și pînă seara tîrziu, la radioclubul de la Școala generală nr. 175 se desfășoară o permanentă și pasionantă activitate de pregătire tehnică a tineretului, se stabilesc contacte și se încheagă prietenii cu sute de radioamatori din întreaga lume.

Ioan HOABĂN

Gheorghe Barbu și elevii săi

LUCREAZĂ LA NAVOMODELE, CU GÎNDUL LA AMBARCAȚIILE ADEVĂRATE

L-am găsit pe maestrul sportului **Gheorghe Barbu** în atelierul de reparații auto al Întreprinderii Cimentul din Turda, printre motoare cît un stat de om. Aproape nu-ți vine să crezi că omul acesta cu mîinile sale mari, de mecanic la motoarele astea mamut, este unul și același cu meșterul făurar de modele gingașe de automobile, planoare sau ambarcații. Și, totuși, așa stau lucrurile. Șeful secției de modelism de la A.S. Cimentul este îndrăgit deopotrivă de elevii ucenici și muncitorii secției, ca și de elevii de liceu pe care îi inițiază și îi perfecționează la centrul de modelism de la Clubul tineretului. Pentru că el, maestrul **Gheorghe Barbu**, nu face deosebire, ușa atelierului din parc e deschisă oricui vrea să-și dedice timpul liber unei „jucării serioase", are îndemînare și acceptă disciplina muncii asemănătoare celei dintr-o uzină adevărată. Adică vii în secția de modelism de bună voie, dar odată ce te-ai apucat de lucru, te ții de el, îl faci în timp util, cu grijă pentru scule și fără risipă de materiale. Îl rugăm să ne vorbească despre sportivii secției, despre preocupările și succesele lor. Aflăm că are „ucenici" între 15 și 22 de ani, cel mai tînăr fiind **Grigore Andreica** și cel mai... vîrstnic **Cornel Beldeanu.** Ar fi de amintit și **Marin Galanton,** care a plecat la Facultatea de electronică, cum o să mai plece și alții, grație și cunoștințelor deprinse la modelism.

Fiecare deprinde 2 specialități, aero și navo, la care se adaugă și automobilismul, pentru dobîndirea de cunoștințe complexe. Se muncește zilnic, de regulă după-amiaza, iar duminica mai toată ziua. Iarna se lucrează la modele, iar vara se iese la probe, reglaje și concursuri.

Marea dorință este de a se realiza un salt calitativ în automobilism. La campionatul din anul 1978 s-a obținut, între altele, locul II, juniorul Grigore Andreica prezentînd un automodel care a realizat 112 km/oră. Reglajul a fost bun, dar s-a încălzit timpul și l-a... păcălit carburantul. Acum se realizează o aerodinamică nouă, cu toate elementele băgate în caroserie, în afară de roți, dar ascunse și ele pe jumătate. De asemenea, vor fi construite eșapamente speciale, cu intrare mare și ieșire mică, prin care se cîștigă un plus de 15—20% din puterea motorului semi-Diesel. Cu acest eșapament-rezonator se speră să se obțină 200 km/oră!

Elevii maestrului Barbu mai au în „șantier" un model de caiac, pe care îl vor la cote ideale.

„Partea vie mai ales — ne spune Gheorghe Barbu — **adică partea din apă, cea hotărîtoare în alunecare, are încă mari neajunsuri la barca... adevărată și noi vrem să oferim celor de la Reghin un model mult mai bun decît „Delfinul" pe care îl produc ei".**

Hărnicia și priceperea maestrului sportului Gheorghe Barbu și ale elevilor săi au înscris în palmaresul secției importante titluri și recorduri republicane, între care **„Marele Trofeu al C.C. al U.T.C."** pe 1977, 6 medalii la „naționalele" din anii 1976—1978 la ambarcații cu motor și velatură, la clasa M obținînd chiar 5 puncte peste recordul Europei. Sportivii secției au concurat cu succes în Ungaria, Polonia, Cehoslovacia și Bulgaria. La marele concurs pentru tineret, prin corespondență, din Spania au fost cucerite 5 medalii și „Marele Trofeu" al federației spaniole. În trei ani, secția a cîștigat 24 de medalii în campionatele interne și internaționale, prin **Al. Igna, N. Deac, Gr. Andreica, A. Boroș, I. Galanton, Gh. Ghirca** și alții, la care se adaugă propriile succese ale lui Gheorghe Barbu.

La campionatele republicane de modelism din acest an, secția va prezenta o echipă completă de juniori la navomodelism, ca și concurenți — juniori și seniori — la modele planoare, automodele, rachetomodele și rachetoplane.

Să le urăm succes și să vedem cum se vor materializa îndrăznețele lor dorințe de a sprijini producția de ambarcații și automobile de concurs, pentru că, așa cum scriam, Gheorghe Barbu și ai săi se... joacă serios.

Mircea COSTEA

HIPISM

FORMAȚIA I. MOLDOVEANU, PERFORMERA STAGIUNII '78

Deși s-a clasat, în final, doar pe locul VI, formația **I. Moldoveanu** poate fi socotită, datorită ascensiunii sale spectaculoase, performera stagiunii '78. Cu un efectiv ce nu depășea nivelul valoric al celorlalte grajduri (printre caii aflați în antrenament numărîndu-se și „veteranul" Artizan), formația Moldoveanu se afla, după 36 reuniuni, pe ultimul loc, avînd doar 16 victorii. Lipsită aproape efectiv de aportul antrenorului I. Moldoveanu (bolnav și în prag de pensionare) se părea că ea nu va părăsi prea ușor zona „lanternei roșii". Dar a venit și reuniunea din 17 septembrie '78, cînd grajdul respectiv realizează o suită de 3 victorii (Soneria, Artizan, Sentimental), succes ce avea să marcheze începutul unei noi etape în evoluția acestui grajd. După numai 30 de zile (perioadă în care avea să înregistreze 13 victorii), formația I. Moldoveanu reușește să ajungă pe locul VI (înaintea unor „teamuri" cu nume mai „sonore") pe care, dealtfel, a și terminat stagiunea. La realizarea acestui spectaculos succes, o contribuție importantă (hotărîtoare am spune noi) a avut-o driverul **N. Simion** (un profesionist extrem de talentat și foarte conștiincios) care, preluînd din mers „hățurile", a reușit să o claseze pe un loc onorabil. O formație de la care s-a așteptat mai mult a fost cea antrenată de „bătrînul" **A. Brailovschi.** Cu un start „exploziv" (după 7 reuniuni se afla pe primul loc, cu 10 victorii) ea a „oprit", treptat, „motoarele", clasîndu-se în final pe locul 9, performanță ce nu reflectă, după părerea noastră, posibilitățile reale ale acestui vechi și experimentat profesionist, A. Brailovschi continuînd să fie socotit ca una din „mîinile" cu „firmă" ale turfului nostru. Am lăsat la urmă (deși a terminat pe un loc — 8 — mai bun) formația celui care a fost driverul-antrenor Gherasim Avram. Spunem a fost fiindcă el a încetat din viață în cursul zilei de miercuri. Gherasim Avram (omul cu nervi de oțel) și-a luat rămas bun, pentru totdeauna, de la hipodrom, de la cai, de la tovarășii săi de muncă. Activitatea desfășurată de el de-a lungul a 40 de ani a fost marcată de o serie de performanțe și succese profesionale, ținuta morală, conduita lui în societate fiind elogios apreciate de cei care l-au cunoscut. Stagiunea '79 va începe fără unul din pionierii turfului nostru.

Gh. ALEXANDRESCU

ÎN CAPITALĂ, O NOUTATE: CURSURI DE PERFECȚIONARE ÎN CONDUCEREA AUTO

„În dorința de a veni în sprijinul conducătorilor auto începători sau cu mai puțină experiență, federația română de automobilism și karting organizează în Capitală cursuri de perfecționare în conducere" — ne-a informat responsabilul tehnic al federației, Cătălin Tutunaru.

Amănunte legate de acest interesant și util curs: se prevede un ciclu de 6—10 ore, în care concurenții vor fi inițiați în tainele conducerii pe teren accidentat, pe mîzgă, în controlul derapajelor ș.a. de către piloți fruntași din țara noastră. Lecțiile se vor face pe mașinile cursanților, în poligoane special amenajate.

Cei ce doresc informații suplimentare se pot adresa, zilnic, federației de specialitate, la telefon 31.07.13.

MATEMATICĂ ȘI FOTBAL

● Dialog cu jucătorul dinamovist Constantin Ștefan

FIȘIER BIOGRAFIC

● Născut la 8 ianuarie 1951, în Brașov ● Căsătorit; soția – Mihaela – inginer automatist la Institutul de studii și proiectări hidroenergetice ● Licențiat în matematică – mecanică, promoția 1973 (examenul de diplomă – cu nota 10); absolvent al cursurilor post-universitare – specialitatea analiza numerică, în 1974 (lucrarea notată cu 9,75); în prezent: programator la Centrul de calcul București ● Fotbalist legitimat (ca portar): la „U" Cluj-Napoca (1965–1974) și Dinamo București (din 1974 pînă în prezent) ● Internațional: A – 6 ori (meciuri amicale), B – 10 și tineret – 25 ● Performanțe: campion european universitar (1972 și 1974) și campion al României, cu Dinamo (1975 și 1977) ● Distincții: Medalia „Meritul sportiv".

— În 14 ani de activitate fotbalistică, cîte cartonașe galbene sau roșii și cîte etape de suspendare ați primit?

— *Unul, galben. Fiind unicul, îmi amintesc bine din ce cauză mi-a fost arătat. În 1976, în timpul partidei cu F.C.M., la Reșița, după ce am primit al doilea gol, am protestat și arbitrul Otto Anderco m-a calmat cu cartonașul galben.*

— Așadar, un singur cartonaș. Cum explicați?

— *Mă preocupă jocul, mi-am respectat adversarii, iar cînd s-au dovedit mai buni i-am felicitat.*

— Vă pare rău că n-ați purtat tricoul echipei naționale într-un meci oficial?

— *Desigur. Regret foarte mult deoarece, după părerea mea, am avut două perioade de vîrf ale formei sportive. În 1972, la întîlnirea cu Italia, a fost preferat regretatul Adamache. Apoi, în 1976, fiind selecționat în lot, eu am stat pe banca rezervelor, locul în poartă ocupîndu-l fie Răducanu, fie Iordache. Dar eu consider că la 28 de ani conturile nu sînt încheiate. Sper că măcar o dată tot voi apăra poarta „naționalei"...*

— Cum ați îndrăgit matematica?

— *În clasa a X-a de liceu a venit un nou profesor de matematică, Ioachim Popescu. Fiecare lecție o făcea deosebit de atrăgătoare și astfel, datorită lui, în ultimul an de liceu m-am hotărît să mă prezint la examenul de admitere la Facultatea de matematică-mecanică.*

— Atît fotbalul de performanță, cît și matematica cer un volum mare de muncă...

— *Este adevărat, însă ambele pot fi realizate cu succes dacă folosești rațional timpul. Anii de facultate i-am dăruit matematicii și fotbalului. După orele de curs, cîte cinci în fiecare zi, mintea îmi obosea. Antrenamentele de fotbal le făceam cu plăcere și la terminarea lor mă simțeam refăcut, capabil să lucrez seara încă două-trei ore la rezolvarea și însușirea problemelor de matematică. Impunîndu-mi un program riguros, am reușit să termin cursurile post-universitare cu o lucrare teoretică originală (n.n. „Interpolarea polinomială hermite cu aplicații la integrarea funcțiilor").*

— Discutați cu soția despre matematică?

— *Uneori. Atunci cînd nu rezolv o problemă. Discutăm mai mult despre eroii din literatură.*

— Ce dorințe aveți?

— *În ordine, sînt următoarele: să-mi reiau postul în echipa de club, după ultimul accident, fractură de radius la mînă, să joc oficial în reprezentativa țării și să devin doctor în științe...*

— Succes!

Pompiliu VINTILĂ

Dialog cu cititorii

ȘTEFAN IVĂNESCU — Ploiești: Cu clasamentele, după cum probabil ați și luat cunoștință, lucrurile au fost lămurite. Cît privește transformarea Diviziei B de volei (f-b) în campionate de tineret, problema este în discuție, urmînd să comunicăm la timpul potrivit hotărîrea luată de forul de specialitate.

FLORIN BUTUC — Iași: Da, ați făcut o bună alegere cu Romilă și Aurică Rădulescu, ambii apreciați la echipele lor de club și la reprezentativă. Cîteva date despre ultimul: are 26 de ani, a învățat fotbalul pe litoral, la F.C. Constanța, unde a și debutat în Divizia A, este în ultimul an la Academia de Științe Economice — Facultatea de comerț exterior.

COSTICĂ PANAIT — Slobozia: Fără discuție că aveți motive să fiți supărați pe acela care v-au tras pe sfoară. Din păcate, însă, datele pe care ni le furnizați nu sînt suficiente și, mai ales, concrete. Vă rugăm, așadar, să reveniți cu o nouă scrisoare. Indicați-ne și adresa unde v-am putea găsi, pentru a avea o discuție mai în detaliu cu dv.

UN GRUP DE CADRE MEDICALE — Gura Humorului: Nu facem noi programarea meciurilor care urmează să fie transmise la televiziune. Adresați-vă redacției „Sport" a Televiziunii române.

ZOLTAN ȘANDOR — Toplița: Evident, întotdeauna școala a făcut casă bună cu sportul. Felicitări pentru preocuparea ta. Și acum, nimic mai simplu pentru o corespondență cu marile cluburi din Europa. Este suficient să scrii numele clubului, orașul și țara și fii sigur că scrisoarea va ajunge la destinație.

RELU B. — Timișoara: Cîndva a apărut acea carte care vă interesează sau, mai exact spus, care interesează marea masă a iubitorilor fotbalului. Firește, asemenea cărți nu pot fi reeditate chiar atît de repede. În anul trecut s-a vîndut în librării „Regulamentul de joc adnotat", autor fiind fostul și apreciatul arbitru internațional Chiriac Manușaride. Căutați-o, poate mai aveți șansa să o găsiți.

C. ANGHEL — București: Nu era nevoie de atîtea argumente pentru a ne convinge de ce v-ar place să practicați yoga. Să știți însă că acesta nu este nominalizat ca sport. Ne-am interesat, totuși, la Consiliul municipal pentru educație fizică și sport din Capitală și ni s-a răspuns că ceva se încearcă a se face pe la clubul Dinamo, asociațiile sportive Olimpia și Fulgerul I.C.P.P. și pe la Școala sportivă nr. 1. Deci, încercați pe acolo, poate găsiți o rezolvare.

TIMSAC FEDOR — Maramureș: Aveți dreptate, ceva trebuie făcut la nivelul fazelor superioare ale „Cupei României", pentru a nu se mai înregistra și acele „abandonuri" din partea formațiilor care au o situație precară în campionat. Propunerea dv. am înaintat-o forului de specialitate, deși ea are unele imperfecțiuni.

Stelian TRANDAFIRESCU

P.S. Referitor la un trecut dialog pe tema loviturilor de la 11 m precizăm din nou: **nu se consideră valabil golul înscris în urma unei pase laterale trimise de executantul penalty-ului unui coechipier al său;** ceea ce nu înseamnă că prin această formulare am exclus posibilitatea ca mingea să fie și pasată. Cităm din Regulamentul de joc, art. XIV: **„...Jucătorul care execută lovitura trebuie să trimită (să paseze, adăugăm noi) mingea înainte..."** Deci, PASĂ ÎNAINTE și nu LATERALĂ spre coechipierul care aleargă spre balon, la validarea golului ținîndu-se seama de unele condiții, cum ar fi: mingea să fi parcurs o dată circumferința sa, toți jucătorii, exceptîndu-l pe executant, să se afle în afara suprafeței de pedeapsă și la cel puțin 9,15 m, jucătorul care a înscris să nu se fi aflat în poziție de ofsaid etc.